

## NHỮNG NGUY HIỂM TRONG CHIẾN THẮNG

**Kinh thánh:** Các quan xét 7:15-25

“ 15 Khi Ghê-đê-ôn nghe lời thuật điềm chiêm bao này và sự bàn điềm đó, thì thờ lạy Đức Chúa Trời; rồi trở về trại quân Y-sơ-ra-ên, mà rằng: Hãy chỗi dậy, vì Đức Giê-hô-va đã phó trại quân Ma-đi-an vào tay các ngươi! 16 Đoạn, người chia ba trăm người làm ba đội, phát cho mỗi tên những kèn, bình không, và đuốc ở trong bình, 17 mà dặn rằng: Hãy ngó ta, và làm y như ta làm; khi ta đến đầu trại quân, các ngươi sẽ làm theo điều ta làm. 18 Khi ta và những kẻ theo ta thổi kèn, thì các ngươi cũng sẽ thổi kèn ở khắp xung quanh trại quân, và reo lên rằng: Vì Đức Giê-hô-va và vì Ghê-đê-ôn! 19 Ghê-đê-ôn và một trăm quân theo người đi đến đầu trại quân vào lúc canh ba, hồi mới giao canh. Chúng thổi kèn, và đập bể bình mình cầm nơi tay. 20 Bấy giờ, ba đội quân thổi kèn, và đập bể bình, tay tả cầm đuốc, tay hữu nắm kèn đang thổi; đoạn cất tiếng reo lên rằng: Gươm của Đức Giê-hô-va và của Ghê-đê-ôn! 21 Chúng đứng vây quanh trại quân, ai cứ chỗ nấy; cả trại quân bèn vỡ chạy, cất tiếng la và trốn đi. 22 Ba trăm người cứ thổi kèn, và khắp trại quân, Đức Giê-hô-va khiến trở gươm của mỗi người chém lẫn bạn mình. Đạo-binh chạy trốn đến Bết-si-ta, về hướng Xê-rê-ra, cho đến bờ cõi A-bên-Mê-hô-la gần Ta-bát. 23 Người Y-sơ-ra-ên, tức những người chi phái Nép-ta-li, A-se và Ma-na-se hiệp lại mà đuổi theo dân Ma-đi-an. 24 Bấy giờ, Ghê-đê-ôn sai sứ vào khắp núi Ép-ra-im dặn nói rằng: Hãy xuống đón dân Ma-đi-an, chặn đường chúng nó qua sông, cho đến Bết-Ba-ra và các chỗ cạn của Giô-đanh. Vậy, các người Ép-ra-im hiệp lại, chiếm các bến cho đến Bết-Ba-ra, cùng những chỗ cạn của Giô-đanh. 25 Chúng cũng bắt được hai quan trưởng của dân Ma-đi-an, là Ô-rép và Xê-ép; giết Ô-rép tại nơi hòn đá Ô-rép, và Xê-ép tại nơi máy ép rượu Xê-ép. Đoạn, họ đuổi theo dân Ma-đi-an, cùng đem đầu Ô-rép và đầu Xê-ép đến Ghê-đê-ôn ở phía bên kia sông Giô-đanh.”

**Gợi ý bài học:** Câu chuyện về giấc mơ và lời giải nghĩa nghe được trong trại quân Ma-đi-an đã làm thay đổi Ghê-đê-ôn. Ông nhận biết Đức Chúa Trời thật sự đã phó quân Ma-đi-an vào tay Y-sơ-ra-ên. Điều đầu tiên Ghê-đê-ôn làm sau khi nghe lời giải nghĩa giấc mơ không phải là vội vàng tiến quân, nhưng là cúi xuống thờ phượng Đức Chúa Trời. Trước khi chiến đấu, ông nhìn nhận chiến thắng đã thuộc về Chúa. Sau đó, Ghê-đê-ôn trở về trại quân Y-sơ-ra-ên và mạnh mẽ tuyên bố: “Hãy chỗi dậy, vì Đức Giê-hô-va đã phó trại quân Ma-đi-an vào tay các ngươi!” Người từng ẩn mình trong hầm ép rượu và liên tục xin dấu hiệu nay đã có thể đứng trước ba trăm người mà công bố lời hứa của Chúa. Hoàn cảnh chưa thay đổi, quân Ma-đi-an vẫn đông như châu chấu, nhưng tấm lòng Ghê-đê-ôn đã thay đổi vì ông tin rằng Chúa đi trước mình.

Phản ứng của Ghê-đê-ôn dạy chúng ta một bài học quan trọng: đức tin không chỉ thể hiện qua hành động, nhưng bắt đầu bằng sự thờ phượng. Khi thờ phượng, Ghê-đê-ôn thừa nhận rằng chiến thắng không đến từ ba trăm người, cũng không đến từ khả năng lãnh đạo của ông. Chính Đức Chúa Trời là Đấng chiến đấu và giải cứu dân Ngài. Chúng

ta thường chỉ cảm tạ sau khi nhìn thấy kết quả. Nhưng Ghê-đê-ôn thờ phượng trước khi cuộc chiến bắt đầu. Ông chưa thấy quân địch bị đánh bại, nhưng đã tin vào lời Chúa. Đức tin là biết cúi mình trước Chúa ngay cả khi vấn đề vẫn còn đó, vì chúng ta tin rằng Ngài thành tín và nắm giữ kết quả cuối cùng.

Ghê-đê-ôn chia ba trăm người thành ba đội. Nhưng thay vì trang bị gươm giáo, ông trao cho mỗi người một chiếc kèn, một cái bình trống và một ngọn đuốc được giấu bên trong bình. Xét theo chiến thuật thông thường, đây không phải là những vũ khí có thể dùng để đối đầu với một đạo quân đông đảo. Ba trăm người không có đủ quân số, cũng không có ưu thế về vũ khí. Nhưng Đức Chúa Trời có ý để con người không thể dựa vào sức mạnh của mình. Ngài dùng những vật rất bình thường để bày tỏ quyền năng phi thường. Đến đầu canh giữa, khi lính canh Ma-đi-an vừa đổi ca và doanh trại đang trong trạng thái thiếu ổn định, Ghê-đê-ôn cùng một trăm người tiến đến rìa trại. Hai đội còn lại cũng bao vây từ những hướng khác. Theo hiệu lệnh, cả ba trăm người đồng loạt thổi kèn, đập vỡ bình, giơ cao những ngọn đuốc và hô lớn: “Vì Đức Giê-hô-va và vì Ghê-đê-ôn!” Tiếng ba trăm chiếc bình vỡ, tiếng kèn vang lên từ nhiều phía và ánh đuốc bất ngờ xuất hiện giữa đêm tối khiến quân Ma-đi-an tưởng rằng một đạo quân rất lớn đang bao vây mình.

Quân Ma-đi-an rơi vào tình trạng hoảng loạn. Kinh Thánh đặc biệt nhấn mạnh: “Đức Giê-hô-va khiến trở gươm của mỗi người chém lẫn bạn mình.” Ba trăm người Y-sơ-ra-ên không phải là nguyên nhân chính tạo nên chiến thắng. Họ vâng lời, đứng đúng vị trí và thực hiện điều đã được giao; nhưng chính Đức Chúa Trời khiến quân địch hỗn loạn và quay gươm đánh lẫn nhau. Những ngọn đuốc, bình đất và tiếng kèn chỉ là phương tiện. Quyền năng đem lại chiến thắng hoàn toàn thuộc về Chúa. Đây chính là lý do Đức Chúa Trời giảm quân số Y-sơ-ra-ên từ ba mươi hai nghìn xuống còn ba trăm. Sau chiến thắng ấy, không ai có thể nói: “Chính sức mạnh của chúng tôi đã cứu chúng tôi.” Khi Chúa muốn hành động, Ngài có thể sử dụng những con người nhỏ bé và những phương tiện bình thường. **Điều quan trọng không phải chúng ta có gì trong tay, nhưng là chúng ta có vâng theo lời Ngài hay không.**

Câu 21 cho biết: “Chúng đứng vây quanh trại quân, ai cứ chỗ nấy.” Ba trăm người không xông vào chiến đấu một cách hỗn loạn. Họ đứng đúng vị trí được giao, cầm đuốc và thổi kèn. Trong khi họ trung tín làm phần việc của mình, Đức Chúa Trời thực hiện điều con người không thể làm. **Nhiều khi chúng ta nghĩ phục vụ Chúa phải là làm một việc thật lớn lao hoặc nổi bật. Nhưng trong công việc của Ngài, điều quan trọng là đứng đúng chỗ và trung tín với điều đã được giao.** Có người cầm kèn, có người cầm đuốc; mỗi người đứng ở một vị trí khác nhau nhưng đều góp phần vào cùng một chiến thắng. Không phải ai cũng giữ vai trò giống nhau, nhưng tất cả đều cần thiết khi cùng vâng theo một mệnh lệnh. **Bài học dành cho chúng ta không phải là đứng yên và không làm gì, nhưng là không vượt quá vai trò của mình vì nóng vội hoặc kiêu ngạo.**

Khi quân Ma-đi-an tháo chạy, những người thuộc các chi phái Nép-ta-li, A-se và Ma-na-se được triệu tập để truy đuổi. Ghê-đê-ôn cũng sai sứ giả đến với người Ép-ra-im, yêu cầu họ chặn các bến nước của sông Giô-đanh. Người Ép-ra-im hưởng ứng, bắt được

hai thủ lĩnh Ma-đi-an là Ô-rép và Xê-ép. Chiến thắng từ đó được mở rộng, và nhiều người trong dân Y-sơ-ra-ên cùng tham gia vào việc đẩy lui quân thù.

Tiếng hô của đội quân là: “Gloria của Đức Giê-hô-va và của Ghê-đê-ôn!” Nhưng chính bản văn cho biết Đức Giê-hô-va mới là Đấng khiến quân địch đánh lẫn nhau. Ghê-đê-ôn và ba trăm người được Chúa sử dụng, nhưng chiến thắng không thuộc về họ. Chúng ta cũng có thể được Chúa sử dụng trong gia đình, Hội Thánh hoặc công việc. Nhưng được Ngài sử dụng không có nghĩa là chúng ta trở thành chủ nhân của kết quả. Khi một việc thành công, chúng ta rất dễ nghĩ rằng đó là nhờ sự khôn ngoan, nỗ lực hoặc tài năng của mình. Chúng ta có thể nói rằng mình làm vì Chúa, nhưng sâu trong lòng lại mong người khác nhìn thấy và công nhận phần đóng góp của mình. Đó là những nguy hiểm trong đời sống chiến thắng mà chúng ta cần phải cẩn thận.

### **Những câu hỏi giúp suy niệm bài học:**

1. Tôi đang phục vụ để danh Chúa được tôn cao hay để chứng minh giá trị của mình?
2. Tôi có trung tín đứng đúng vị trí được giao hay luôn muốn kiểm soát toàn bộ công việc?
3. Khi có kết quả, tôi có thật lòng quy vinh hiển cho Chúa không?

Chiến thắng của Y-sơ-ra-ên không đến từ sức mạnh của ba trăm người nhưng từ sự hiện diện và quyền năng của Đức Chúa Trời. Những chiếc bình có thể vỡ, ngọn đuốc có thể rất nhỏ và con người có thể có lúc yếu đuối, nhưng khi họ vâng phục, Chúa có thể dùng họ để thực hiện điều lớn lao. Nguyên chúng ta biết thờ phượng trước khi hành động, trung tín trong phần việc được giao và khi nhìn thấy kết quả, khiêm nhường tuyên xưng rằng: **“Đức Giê-hô-va đã làm điều này.”**